विद्याम्१। स्वस्थस्य खेटस्य दशाविपाके स्वस्थो नृपा-
न्नृपधनादिसौख्यम्। विद्यायशःप्रीतिमहत्त्वताश्च
दारार्थभूम्यात्मजधर्ममेति२। सुदान्वितस्यापि दशाविपाके
वस्त्रादिभूगन्धसुतार्थधैर्यम्। पुराणधर्मश्रवणादिगान-
दानादियानाम्बरभूषणाप्तिम्३। दशाविपाके सुखधैर्यमेति
शान्तस्य४ भूपुत्रकलत्रयानम्। विद्याविनोदान्वितधर्म-
शास्त्रं बह्वर्थदेशाधिपपूज्यताञ्च। स्थानच्युतिर्बन्धुवि-
रोधिता च हीनस्य५ खेटस्य दशाविपाके। जीवत्यसौ-
कुत्सितहीनवृत्त्या त्यक्तोजनै रोगनिपीड़ितः स्यात्।
दुःखान्वितस्यापि६ दशाविपाके नानाविधं दुःखमुपैति
नित्यम्। विदेशगो बन्धुजनैर्विहीनश्चौरादिभूपैर्भयमाप्र-
पन्नः। वैकल्यखेटस्य७ दशाविपाके वैकल्यतां याति
मनोविकारम्। पित्रादिकानां मरणं विशेषात् स्त्रीपु-
त्रयानाम्बरचोरपीड़ाम्। दशाविपाके कलहं वियोगं
खलस्य८ खेटस्य पितुर्वियोगम्। शत्रुञ्जनानान्धनभूमि-
नाशमुपैति नित्यं स्वजनैश्च निन्द्यः। कोपान्वितस्यापि९
दशाविपाके पापं समायाति बहुप्रकारैः। विद्यायशः
स्त्रीधनभूमिनाशं राज्ञाञ्च वित्तं हरतेऽत्र रोगी"।

अथ परमोच्चादिगरविदशाफलानि। भानोर्दशायां परमो
च्चगस्य भूम्यर्थदारात्मजकीर्त्तिशौर्य्यम्। संमाननं भूमिपतेः
सकाशादुपैति सञ्चारविनोदगोष्ठीम्। उच्चान्वितस्यापि रवे-
र्दशायां गोवृद्धिधान्यार्थपरिभ्रमञ्च। संसारयुग्बन्धुजनैर्वि-
रोधं देशाद्विदेशञ्च रतिप्रकोपात्। प्रचण्डवेश्यागमनं क्षि-
तीशादुपैति वृहिं रतिकेलिमानम्। मृदङ्गभेरीरवयुक्तया-
नमन्योन्यवैरं लभते मनुष्यः। आरोहिणी वासरनाय-
कस्य दशा महत्त्वं कुरुतेऽतिसौख्यम्। परोपकारं सुतदा-
रभूमिगोवाजिमातङ्गकृषिक्रियादीन्। दशावरोहा दिन-
नायकस्य कृषिक्रियावित्तगृहेष्टनाशम्। चोराग्निपीड़ां
कलहं विरोधं नरेशकोपं कुरुते विदेशम्। नीचस्थित-
स्यापि रवेर्विपाके मानार्थनाशं क्षितिपालकोपात्।
स्वबन्धुनाशं सुतमित्रदारैः पित्रादिकानामपकीर्त्ति-
मेति। अत्यन्तनीचान्वितसूर्यदाये विपत्तिमाप्नोति गृह-
च्युतिञ्च। विदेशयानं मरणं गुरूणां स्त्रीपुत्रगोभूमि-
कृषेर्विनाशम्। मूलत्रिकोणस्थरवेर्विपाके क्षेत्रार्थदारात्मज-
बन्धुसौख्यम्। राजाश्रयं गोधनमित्रलाभं स्वस्थानया-
नादिकमेति राज्यम्। स्वक्षेत्रगस्यापि रवेर्दशायां
स्वबन्धुसौख्यं कृषिवित्तकीर्त्तिम्। विद्यायशःप्रार्थित
राजपूजां स्वभूमिलाभं समुपैति विद्याम्। दशाविपाके
ह्यधिशत्रुगस्य रवेः प्रनष्टार्थकलत्रपुत्रः। गोमित्रपित्रा-
दिशरीरकष्टं शत्रुत्वमायाति जनैः समन्तात्। सपत्र-
राशिस्थितसूर्यदाये दुःखी परिभ्रष्टसुतार्थदारः। नृपाग्नि
चोरैर्विपदं विषादं पित्रोर्विरोधञ्च दशान्तमेति। स्वमि-
त्रराशिस्थितसूर्यदाये स्वभृत्यमित्रात्मजराजपूजाम्। स्वगे-
हवासं स्वजनस्य सङ्गाद् यानादिभूषाम्बरताम्रलाभम्।
अत्यन्तमित्रर्क्षगतस्य भानोर्दशाविपाके ह्यतिसौख्यमेति।
स्त्रीपुत्रधान्यार्थमनोविलासतटागयानाम्बरभूषणानि। स-
मर्क्षगस्यापि रवेर्दशायां समञ्जनैः स्यात् कृषिभूमिधान्यम्।
गोवाजियानाम्बरदेहसौख्यं स्त्रीपुत्रदोषं रणपीड़ितः
स्यात्। नीचान्वितस्यापि रवेर्दशायां नीचानुवृत्त्या कुन-
खी कुशीलः। स्त्रीपुत्रधान्यार्थपशुक्रियादिमनोविकारं
समुपैति हेयम्। उच्चान्वितस्यापि रवेर्दशायां मनोविलासं
लभते स्ववृत्त्या। तीर्थाभिषेकं हरिकीर्त्तनञ्च प्राकार-
कूपादिपुराणशास्त्रम्। पापान्वितस्य द्युमणेर्विपाके नित्यं
मनः क्लिश्यति हेयबुद्ध्या। कुभोजनं कुत्सितवस्त्रपानं
कुशीलवृत्त्या त्वधनं कृशत्वम्। दिनाधिनाथस्य शुभान्वि-
तस्य पाके सुखं भूमिधनादिवस्त्रम्। इष्टैर्विलासं
स्वजनैः समाजं कल्याणवाग्जालविनोदगोष्ठीम्।
पापेक्षितस्यापि सहस्रभानोर्दशाविपाके परमन्तु
दुःखम्। पित्रोर्विनाशं सुतदारकष्टं चोराग्निभूपालकृतं
कृशत्वम्। करोति भानुः शुभवीक्षितश्चेत् विद्यायशस्त्री
सुतवाग्विलासम्। कान्तिप्रतापं रतिकेलिसौख्यं
पित्रोः सुखं भूपतिमाननां च। केन्द्रान्वितस्यापि
दिवाकरस्य दशाविपाके नृप ण्डदुःखम्। स्थानच्यु-
तिर्बन्धुवियोगमेति भङ्गः कृषेर्वित्तपरिभ्रमञ्च। त्रिकोण-
संयुक्तरवेर्विपाके बुद्धिभ्रमं राजविमाननञ्च। सौख्या-
दिहानिं निधनं पितुश्च कर्म्मादिवैकल्यमुपैति काले।
उच्चांशकस्य च दशा विदधाति वृत्तिं नित्यं प्रतापजनितां
महतीं श्रियञ्च। नानाविनोदललितं रतिकेलिसौख्यं
स्त्रीवस्त्रलाभमनिशं पितृवर्गनाशम्। नीचांशयुक्तस्य
रवेर्दशायां भार्यार्थभूपुत्रविदेशयानम्। त्यक्तोजनैर्बन्धु-
विकुत्सितस्तु मनोविकारं ज्वरमेहरोगम्। आदौ सूर्य-
दशायां दुःखं पितृरोगकृतक्षयश्चाधिः। मध्ये पशुधन-
हानिश्चान्ते विद्यामहत्त्वञ्च। दशाविपाके धनहानि-
मेति षष्ठस्थभानोरतिदुःखजालम्। गुल्मक्षयोद्भूत-
पवित्ररोगं मूत्रादिकृच्छ्रं त्वथवा प्रमेहम्। रन्ध्रस्थभानो-
रपि वा दशायां देहस्य कष्टं त्वथवाग्निचिह्नम्।